

Sygn. akt II K 177/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Karolina Szewczak

w obecności oskarżyciela : Prokuratora Joanny Niedzielskiej

po rozpoznaniu dnia 09 października 2015 r. , 10 grudnia 2015 r. i 22 stycznia 2016 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

K. G. , syna J. i J. z d. B. urodzonego (...) w m. Z.,

oskarżonego o to, że :

w dniu 19 lutego 2015 roku w miejscowości N., woj. (...) kierował pojazdem mechanicznym marki S. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości wynik I badania 0,24 mg/l, wynik II badania 0,27 mg/l, wynik III badania 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu ,

to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. Na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umarza postępowanie przeciwko oskarżonemu K. G. na okres próby 2 (dwóch) lat ;
2. Na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt. 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego K. G. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku ;
3. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza oskarżonemu K. G. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 19 lutego 2015 r. do dnia 22 stycznia 2016 r.;
4. Na podstawie art. 67 § 3 k.k. i art. 39 pkt. 7 k.k. zasądza od oskarżonego K. G. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 4000 (cztery tysiące) złotych;
5. Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) zasądza od oskarżonego K. G. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1118,58 zł (tysiąc sto osiemnaście złotych groszy pięćdziesiąt osiem groszy) w tym opłatę w kwocie 100 (sto) złotych.

Sygn. akt II K 177/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 lutego 2015 roku około godziny 21.10 w miejscowości N., woj. (...) na ulicy (...) poruszający się radiowozem oznakowanym Policjanci sierżant szt. A. W. i sierżant W. B. dokonali zatrzymania samochodu S. (...) o nr rej. (...) w celu przeprowadzenia kontroli drogowej. Pojazd ten poruszał się po ul. (...).

W trakcie kontroli drogowej zatrzymanego ustalono, iż pojazd prowadził K. G. .

K. G. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. K. G. miał w pierwszej próbie wykonanej w dniu 19 lutego 2015 r. o godzinie 21:37 stężenie 0,24 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, w drugiej próbie wykonanej w dniu 19 lutego 2015 r. o godzinie 21:39 stężenie 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, w trzeciej próbie wykonanej w dniu 19 lutego 2015 r. o godzinie 21:43 stężenie 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 3).

Alkometr, którym wykonano badanie, zaopatrzone był w aktualne w chwili badania świadectwo wzorcowania (k. 4).

Z opinii biegłego z zakresu chemii kryminalistycznej i badań toksykologicznych wynika iż w chwili zdarzenia stężenie alkoholu w powietrzu wydychanym mogło wynosić 0,27 mg/l i mogło pochodzić od wypicia 0,7 l 5,6 % piwa w dniu 19 lutego 2015 r. Przyjęcie leku lexarpo nie miało wpływu na stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 116-117 i k. 126-127).

K. G. ma ukończone 67 lata, jest po rozwodzie, nie posiada nikogo na utrzymaniu, pracuje i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 30000 zł, nie był karany (k. 102), lecz się psychiatrycznie, nie lecz się odwykowo. Jednak z opinii sądu psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 14 września 2015 r. (k. 85-87) wynika iż u oskarżonego K. G. nie rozpoznano choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego rozpoznano natomiast zaburzenia depresyjno adaptacyjne. Tempre crimino oskarżony wprowadził się w stan nietrzeźwości. Było to upojenie zwykle którego, którego skutki były mu znane. O ile tempre crimino oskarżony był jednocześnie po przyjęciu leku przeciwdepresyjnego lexarpo to nie miało to wpływu na stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu. Aktualny stan psychiczny pozwala na udział w postępowaniu (poczytalność nie budzi wątpliwości) i pozwala na samodzielną i rozsądną obronę.

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów: wyjaśnień oskarżonego K. G. (k. 14 i k. 108-110), zeznań świadka W. B. (k. 20v i k. 110-111), notatki urzędowej (k. 1), protokołu doprowadzenia osoby do wytrzeźwienia (k. 2), protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego (k. 3), świadectwa wzorcowania (k. 4), tabeli przeliczeń (k. 5), karty karnej (k. 47 i k. 102), postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym (k. 18), postanowienia o zatrzymaniu prawa jazdy (k. 19), danych osobo- poznawczych (k. 22), opinii sądu psychiatrycznej (k. 85-87), opinii biegłego z zakresu chemii kryminalistycznej i badań toksykologicznych (k. 116-117 i k. 126-127).

K. G. stanął pod zarzutem, iż w dniu 19 lutego 2015 roku w miejscowości N., woj. (...) kierował pojazdem mechanicznym marki S. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości wynik I badania 0,24 mg/l, wynik II badania 0,27 mg/l, wynik III badania 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k..

Oskarżony K. G. podczas postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia (k. 14). Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony K. G. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 108). Oskarżony K. G. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem wyjaśnił iż w dniu 19 lutego 2015 r. między godziną 17.00 a 21.00 wypił około trzy szklanki piwa o poj. 0,2 l. Wcześniej zażył lek antydepresyjny lexarpo. Następnie ok. godziny 20.50 pojechał samochodem marki S. (...) o nr rej. (...) na stację paliw w N. gdzie kupił 4 piwa i papierosy. Gdy wracał około 1 km od stacji benzynowej został zatrzymany przez patrol policji. Następnie oskarżony K. G. wyjaśnił jak przebiegała kontrola drogowa oraz badanie na urządzeniu kontrolno - pomiarowym (k. 14 i k. 108-110).

Sąd dał w całości wiarę wyjaśnieniom oskarżonego K. G. . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego K. G. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadka W. B. (k. 20v i k. 110-111) i z opiniami biegłej z zakresu chemii kryminalistycznej i badań toksykologicznych (k. 116-117 i k. 126-127) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę . Z wyjaśnień oskarżonego K. G. wynika jednak wprost iż popełnił on zarzucany mu czyn .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka W. B. jako jasnym dokładnym , spójnym i logicznym. Fakt, że wymieniony świadek precyzyjnie określa zakres swojej wiedzy na temat zdarzenia, w zakresie którego Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadka są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie w tym z protokołem użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 3). Z zeznań świadka W. B. wynika jaki przebieg miała kontrola drogowa samochodu marki S. (...) o nr rej. (...) i co było jej powodem. W swoich zeznaniach świadek W. B. wskazał iż w dniu 19 lutego 2015 r. około godziny 21.10 oskarżony został zatrzymany do kontroli drogowej na ul. (...) w N. . Podczas przeprowadzenia tej kontroli drogowej ustalono iż kierującym tym pojazdem jest oskarżony K. G. od którego wyczuwalna była woń alkoholu . Wobec powyższego oskarżonego przewieziono do Komendy Powiatowej Policji w L. w celu przebadania na urządzeniu Alkometr - I badanie 0,24 mg/l, II badanie 0,27 mg/l, III badanie 0,25 mg/l alkoholu wydychanego powietrza . Następnie świadek opisał jak wyglądało badanie oskarżonego K. G. urządzeniem kontrolno – pomiarowym (k. 20v i k. 110-111).

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w 14 września 2015 r. (k. 85-87) jako jasnej , dokładnej i fachowej. Z opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów w dniu 14 września 2015 wynika iż u oskarżonego K. G. nie rozpoznano choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego rozpoznano natomiast zaburzenia depresyjno adaptacyjne . Temopre crimino oskarżony wprowadził się w stan nietrzeźwości . Było to upojenie zwykle którego , którego skutki były mu znane . O ile temopre crimino oskarżony był jednocześnie po przyjęciu leku przeciwdepresyjnego lexarpo to nie miało to wpływu na stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu . Aktualny stan psychiczny pozwala na udział w postępowaniu (poczytalność nie budzi wątpliwości) i pozwala na samodzielną i rozsądną obronę .

Sąd dał pełną wiarę pisemnej opinii sporządzonej przez biegłego z zakresu chemii kryminalistycznej i badań toksykologicznych I. O. , która została uzupełniona opinią ustną przedstawioną na rozprawie w dniu 14 grudnia 2015 r. (k. 133-136) . Biegły w sposób logiczny w oparciu o całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wyciągnął prawidłowe wnioski które zostały zawarte w opinii pisemnej i uzupełniającej opinii . Z opinii biegłego z zakresu chemii kryminalistycznej i badań toksykologicznych wynika iż w chwili zdarzenia stężenie alkoholu w powietrzu wydychanym mogło wynosić 0,27 mg/l i mogło pochodzić od wypicia 0,7 l 5,6 % piwa w dniu 19 lutego 2015 r. Przyjęcie leku lexarpo nie miało wpływu na stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu. Ponadto biegły ocenił prawidłowość badania oskarżonego w dniu 19 lutego 2015 r. na alkometrze A 20 i wskazał jak jest niepewność pomiaru na tym urządzeniu (k. 116- 117 i k. 126-127) .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , w szczególności protokołowi badania alkomatem (k. 3) i świadectwem wzorcowania (k. 4-5) albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 k.k. wynika, więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion: po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny, po drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego, wreszcie po trzecie – pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Po pierwsze niewątpliwym jest iż oskarżony K. G. poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem samochodem marki S. (...) o nr rej. (...).

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości, iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony K. G. po zatrzymaniu przez Policję został poddany badaniu na urządzeniu Alcometr. Badanie to wykazało, iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdował się alkohol w ilości niedozwolonej do prowadzenia jakichkolwiek pojazdów tj. w wysokości 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (II próba badania). Ponadto z opinii biegłego z zakresu chemii kryminalistycznej i badań toksykologicznych wynika iż w chwili zdarzenia stężenie alkoholu w powietrzu wydychanym mogło wynosić 0,27 mg/l i mogło pochodzić od wypicia 0,7 l 5,6 % piwa w dniu 19 lutego 2015 r. Przyjęcie leku lexarpo nie miało wpływu na stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 116-117 i k. 126-127).

W konsekwencji należy przyjąć, iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości.

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym. Oskarżony K. G. kierował bowiem pojazdem mechanicznym - samochodem marki S. (...) o nr rej. (...) o nr rej. (...) na ulicy (...) w miejscowości N., woj. (...) – gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów, co stanowi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Należy zauważyć, iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (pro. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, II AKa 131/04 KZS 2004/9/35). W powyższym przypadku ul. (...) w miejscowości N., woj. (...) po której kierował oskarżony pojazdem mechanicznym - samochodem marki S. (...) o nr rej. (...) jest drogą publiczną określoną w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r., Nr 204, poz. 2086 z późn. zm.).

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonego K. G. nie budzą wątpliwości.

W powyższej sprawie Sąd uznał, iż zachodzą przesłanki wskazane w art. 66 § 1 i § 2 k.k. i dlatego warunkowo umorzył postępowanie przeciwko oskarżonemu K. G. na okres próby 2 (dwóch) lat zgodnie z treścią art. 67 § 1 k.k.

Zgodnie z treścią art. 66 § 1 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie

popelni przestępstw. W treści art. 66 § 1 i 2 k.k. wskazane zostały więc trzy przesłanki warunkowego umorzenia postępowania związane z czynem zarzucanym oskarżonemu to jest : społeczna szkodliwość czynu nie jest znaczna, wina nie jest znaczna , zagrożenie karą za zarzucane sprawcy przestępstwo nie przekracza 5 lat pozbawienia wolności . W powyższej sprawie czyn który popełnił oskarżony K. G. spełnia wszystkie wyżej wskazane przesłanki. Niewątpliwym jest , iż w tym przypadku społeczna szkodliwość czynu jak i winna sprawcy nie jest znaczna . Czyn za popełnienie którego Sąd uznał winną oskarżonego K. G. to jest czyn z art. 178 § 1 a k.k. jest zagrożony karą nie przekraczającą 5 lata pozbawienia wolności

Wskazane w art. 66 § 1 k.k. właściwości i warunki osobiste sprawcy, jego postawa i dotychczasowy sposób życia stanowią odrębną przesłankę warunkowego umorzenia postępowania. Nie mogą one być uwzględniane w ocenie społecznej szkodliwości popełnionego czynu i winy sprawcy, tj. przemawiać za ich „znacznością” lub „nieznacznością”. Należy zatem przyjąć, że przesłanka ta wchodzi w grę dopiero po ustaleniu, iż społeczna szkodliwość czynu i wina sprawcy nie są znaczne, jak to ma miejsce w niniejszej sprawie . Pozytywna ocena postawy oskarżonego i jego dotychczasowego życia ma charakter prognostyczny, prowadząc sąd do przekonania, że mimo warunkowego umorzenia postępowania sprawca będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa . Przesłanka ta nie będzie spełniona, a przeciwnie - zachodzi przeszkoda w orzekaniu o warunkowym umorzeniu postępowania, jeżeli sprawca był już skazany za jakiegokolwiek przestępstwo umyślne i nie nastąpiło zatarcie tego skazania. *Lege non distinguente* nie stanowi przeszkody w orzekaniu o warunkowym umorzeniu wcześniejsze skazanie za występki nieumyślne, a także wcześniejsze orzeczenie wobec sprawcy warunkowego umorzenia postępowania w sprawie o występki popełnione umyślnie. (tak Komentarz do art. 66 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, Dom Wydawniczy ABC, 2006, wyd. III.) .

W powyższej sprawie dotychczasowy sposób życia oskarżonego K. G. oraz fakt , iż nie była on dotychczas karany (k. 102) , wskazuje , że spełnia on również tą przesłankę warunkowego umorzenia postępowania . Pozytywna ocena postawy oskarżonego K. G. oraz jego dotychczasowego życia wskazuje , iż będzie on przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa .

Jeżeli chodzi o kolejną przesłankę wskazaną w art. 66 § 1 k.k. - braku wątpliwości co do popełnionego czynu, to taki brak wątpliwości wynika przede wszystkim z postawy sprawcy i złożenia przez niego wiarygodnych wyjaśnień. Formalne przyznanie się do winy nie jest jednak warunkiem sine qua non orzekania o warunkowym umorzeniu postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2003 r., I KK 301/03, OSNKW 2004, nr 1, poz. 9). Ustawa bowiem wymaga jedynie, aby zachodził brak wątpliwości co do popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu i okoliczności tego czynu - w aspekcie wskazanych w art. 66 k.k. przesłanek stosowania tej instytucji. W powyższej sprawie oskarżony K. G. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 14) . Należy zauważyć, iż z zebranego w sprawie materiału dowodowego , wynika ponadto niezbicie że dopuścił się on zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 k.k. . Fakt ten wynika wprost z wyjaśnień K. G. (k. 14 i k. 108-110) , zeznań świadka W. B. (k. 20v i k. 110-111) , protokołu użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego (k. 3) , świadectwa wzorcowania (k. 4) i opinii biegłego z zakresu chemii kryminalistycznej i badań toksykologicznych (k. 116-117 i k. 126-127) .

Sąd kierując się dyrektywą zawartą w art. 67 § 3 k.k. i art. 39 pkt. 7 k.k. zasądził od oskarżonego K. G. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 4000 (czterech tysięcy) złotych. Sąd uznał iż ten środek karny będzie stanowił dla oskarżonego K. G. wystarczającą dolegliwość i środek ten spełni wobec oskarżonego funkcję zarówno prewencyjną jak i wychowawczą. Ponadto zapobiegnie on powrotowi oskarżonego K. G. do przestępstwa .

Orzekając wobec oskarżonego K. G. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku , Sąd postąpił zgodnie z dyspozycją art. 67 § 3 k.k. i art. 39 pkt. 3 k.k.. Sąd uznał bowiem , iż okres 1 roku jest wystarczający dla spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonego. Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto ten środek karny winien wyeliminować przez okres jego obowiązywania zagrożenie jakie stanowi oskarżony dla innych uczestników ruchu

drogowego. Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza oskarżonemu K. G. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 19 lutego 2015 r. do dnia 22 stycznia 2016 r..

Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 27, poz. 152 ze zm.) Sąd zasądza od oskarżonego K. G. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1118,58 zł (tysiąc sto osiemnaście złotych groszy pięćdziesiąt osiem groszy) w tym opłatę w kwocie 100 (sto) złotych.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.